

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 januari 2017

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wetgeving voor
wat betreft de rechten en plichten van
pleegouders**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 0697/ (2014/2015):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Vaerenbergh c.s.
- 002: Amendement.
- 003: Addendum.
- 004: Amendementen.
- 005: Verslag (eerste lezing).
- 006: Artikelen aangenomen in eerste lezing.
- 007: Amendementen.
- 008: Advies van de Raad van State.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 janvier 2017

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la législation en ce
qui concerne les droits et les devoirs
des parents nourriciers**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 0697/ (2014/2015):

- 001: Proposition de loi de Mme Van Vaerenbergh et consorts.
- 002: Amendement.
- 003: Addendum.
- 004: Amendements.
- 005: Rapport (première lecture).
- 006: Articles adoptés en première lecture.
- 007: Amendements.
- 008: Avis du Conseil d'État.

5637

Nr. 32 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Opschrift

Het opschrift vervangen als volgt:

“Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek tot invoering van een statuut voor pleegzorgers”.

VERANTWOORDING

Gezien er werd geopteerd om het woord “pleegzorgers” te gebruiken in plaats van “pleegouders”, dient dit consequent gebeuren, ook in het opschrift van het wetsvoorstel. Het gaat niet om een “nieuw” statuut, want er bestond er nog geen. Dit wordt dan ook uit de titel geschrapt.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 32 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Intitulé

Remplacer l’intitulé du texte néerlandais par ce qui suit:

“Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek tot invoering van een statuut voor pleegzorgers”.

JUSTIFICATION

Étant donné qu’il a été décidé d’utiliser le mot “pleegzorgers” (“accueillants familiaux”) au lieu de “pleegouders” (“parents nourriciers”), il convient de le faire de manière conséquente, y compris dans l’intitulé de la proposition de loi. Il ne s’agit pas d’un “nouveau” (“*nieuw*”) statut, car il n’en existait encore aucun. Ce mot est donc supprimé du titre.

Nr. 33 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 3

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van amendement nr. 34

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

N° 33 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 3

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 34.

Nr. 34 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 4

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

In eerste instantie werd er geopteerd voor de invoering van definities voor het “recht van materiële bewaring” en het “recht van juridische bewaring”. In het oude advies van de Raad van State (nr. 44 873/vr/2/v van 4 september 2008 betreffende het wetsvoorstel tot wijziging van de wetgeving voor wat betreft de rechten en plichten van pleegouders, 52- 0515/003, p. 9, 1.5) werd immers gesuggereerd dat deze definities nuttig konden zijn.

In navolging van het advies van de Raad van State nr. 59.227/2 van 30 mei 2016 over de artikelen aangenomen in eerste lezing (Parl.St., Kamer, 2015-2016, nr. 54-0697/006) van een wetsvoorstel tot wijziging van de wetgeving voor wat betreft de rechten en plichten van pleegouders (*ibid.*, nr. 54-0697/001) en over de amendementen nrs. 21 tot 24 en 26 tot 30 op de artikelen aangenomen in eerste lezing (*ibid.*, nr. 54-0697/007) (p. 16-21) lijkt het meer aangewezen om de definities te schrappen.

De bedoeling van de invoering van deze definities was om het gebruik ervan te veralgemenen in het kader van het ouderlijk gezag, zodat deze overal op dezelfde manier kunnen worden begrepen. Om die reden werden ze opgenomen in een hoofdstuk algemene bepalingen onder het Hoofdstuk “Ouderlijk gezag en pleegzorg.”

De Raad van State stelt nu dat de invoering van de definities vooral voor meer onduidelijkheid zorgt, wat niet de bedoeling kan zijn.

Daarnaast bestaat er omtrent de precieze betekenis van deze termen ook onenigheid in de rechtsleer.

Er wordt dan ook, in plaats van die definities in te voeren, hiervoor verwezen naar de algemene begrippen en interpretaties omtrent het ouderlijk gezag, zoals nu gebruikt in de rechtspraak en de rechtsleer. Momenteel worden voor het ouderlijk gezag deze begrippen ook nergens gedefinieerd in de wetgeving. Het lijkt bijgevolg niet nodig om dit wel te doen voor de pleegzorg.

N° 34 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 4

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Il avait d’abord été décidé de prévoir des définitions du “droit de garde matérielle” et du “droit de garde juridique”. L’ancien avis du Conseil d’État (n° 44 873/vr/2/v du 4 septembre 2008 relatif à la proposition de loi modifiant la législation en ce qui concerne les droits et les devoirs des parents nourriciers, 52- 0515/003, p. 9, 1.5) suggérait en effet que ces définitions pouvaient être utiles.

Eu égard à l’avis du Conseil d’État n° 59.227/2 du 30 mai 2016 sur les articles adoptés en première lecture (Doc. Parl., Chambre, 2015-2016, n° 54-0697/006) de la proposition de loi modifiant la législation en ce qui concerne les droits et les devoirs des parents nourriciers (*ibid.*, n° 54-0697/001) et sur les amendements nos 21 à 24 et 26 à 30 aux articles adoptés en première lecture (*ibid.*, n° 54-0697/007) (p. 16-21), il semble plus indiqué de supprimer ces définitions.

L’objectif de l’instauration de ces définitions était de généraliser leur utilisation dans le cadre de l’autorité parentale, afin que les termes concernés puissent être compris partout de la même manière. C’est pourquoi ces définitions ont été insérées dans un chapitre “dispositions générales” sous le chapitre “De l’autorité parentale et de l’accueil familial”.

Cependant, le Conseil d’État estime à présent que l’instauration de ces définitions prêterait surtout davantage à confusion, ce qui ne peut être l’objectif.

Par ailleurs, la doctrine est divisée quant à la signification précise de ces termes.

Au lieu d’instaurer ces définitions, il est dès lors renvoyé, à cet égard, aux notions et interprétations générales relatives à l’autorité parentale telles qu’elles sont utilisées actuellement dans la jurisprudence et la doctrine. En ce qui concerne l’autorité parentale, il n’existe actuellement aucune définition de ces notions dans la législation. Il ne semble donc pas nécessaire de prévoir des définitions en ce qui concerne l’accueil familial.

In geval van onenigheid over de interpretatie is het aan de bevoegde rechter om hierover te beslissen.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

En cas de divergence d'interprétation, il appartiendra au juge compétent de statuer.

Nr. 35 VAN MEVROUW **VAN VAERENBERGH c.s.**

Art. 5

De woorden “Hoofdstuk II” telkens vervangen door de woorden “Hoofdstuk I”.

VERANTWOORDING

Het gaat om een technische wijziging, gezien de schrapping van Hoofdstuk I. Algemene bepalingen.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

N° 35 DE MME **VAN VAERENBERGH ET CONSORTS**

Art. 5

Remplacer chaque fois les mots “Chapitre II” par les mots “Chapitre Ier”.

JUSTIFICATION

Il s’agit d’une modification technique à la suite de la suppression du “Chapitre Ier. Dispositions générales.”

Nr. 36 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 5/1 (*nieuw*)**Een artikel 5/1 invoegen, luidend als volgt:**

“Art. 5/1. In artikel 387bis, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “en artikel 7/1 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade” ingevoegd achter de woorden “van het Gerechtelijk Wetboek.””.

VERANTWOORDING

Dit artikel regelt het gevolg van een beslissing van de jeugdrechtbank overeenkomstig artikel 7/1 van de jeugdbeschermingswet.

De beslissing van de jeugdrechtbank genomen op grond van dit artikel blijft van toepassing, en heeft bijgevolg voorrang op een beslissing van de familierechtbank.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 36 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 5/1 (*nouveau*)**Insérer un article 5/1 rédigé comme suit:**

“Art. 5/1. Dans l’article 387bis du même Code, remplacer les mots “des articles 584 et 1280 du Code judiciaire” par les mots “des articles 584 et 1280 du Code judiciaire et de l’article 7/1 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait” et remplacer les mots “aux articles 1253ter/4 à 1253ter/6 du Code judiciaire” par les mots “aux articles 1253ter/4 à 1253ter/6 du Code judiciaire et à l’article 7/1 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait”.”.

JUSTIFICATION

Cet article règle la conséquence d’une décision du tribunal de la jeunesse conformément à l’article 7/1 de la loi relative à la protection de la jeunesse.

La décision du tribunal de la jeunesse prise sur la base de cet article reste d’application et prime dès lors une décision du tribunal de la famille.

Nr. 37 VAN MEVROUW **VAN VAERENBERGH c.s.**

Art. 6

De woorden “Hoofdstuk III” telkens vervangen door de woorden “Hoofdstuk II”.

VERANTWOORDING

Het gaat om een technische wijziging, gezien de schrapping van het Hoofdstuk I. Algemene bepalingen.

Dit hoofdstuk zal de nieuwe artikelen 387^{quater} tot en met 387^{terdecies} omvatten.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 37 DE MME **VAN VAERENBERGH ET CONSORTS**

Art. 6

Remplacer chaque fois les mots “chapitre III” par les mots “chapitre II”.

JUSTIFICATION

Il s’agit d’une modification technique justifiée par la suppression du chapitre Ier. Dispositions générales.

Ce chapitre comprendra les nouveaux articles 387^{quater} à 387^{terdecies} inclus.

Nr. 38 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 8

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art.8. In hetzelfde hoofdstuk II wordt een artikel 387quinquies ingevoegd, luidende:

“Art. 387quinquies. Gedurende de periode van plaatsing oefenen de pleegzorgers het verblijfsrecht en het recht om alle dagdagelijkse beslissingen over het kind te nemen uit.

De ouders behouden de bevoegdheid om de belangrijke beslissingen te nemen omtrent de gezondheid, de opvoeding, de opleiding, de ontspanning en de godsdienstige of levensbeschouwelijke keuzes van het kind.

Deze laatste bevoegdheid komt evenwel toe aan de pleegzorgers in geval van dringende noodzakelijkheid. In dat geval, brengen ze hun beslissing onverwijld ter kennis van de ouders of van het bevoegde orgaan voor pleegzorg, indien de ouders niet kunnen worden verwittigd.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de schrapping van de definities van het “recht op materiële bewaring” en het “recht op juridische bewaring” is het noodzakelijk dit artikel aan te passen.

De bevoegdheden van zowel de pleegzorgers als de ouders worden hierin omschreven, op dezelfde wijze als de bevoegdheden van het ouderlijk gezag worden omschreven in artikel 374, § 1, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek. De Raad van State merkte immers op dat het onduidelijk is wat precies wordt bedoeld met de “opvoeding” in de definitie van het recht van juridische bewaring, nl. opvoeding in enge of in ruime zin. Het gaat uiteraard om al de bevoegdheden omschreven in artikel 374, § 1, tweede lid, BW. Voor de duidelijkheid werd de opsomming van artikel 374, § 1, tweede lid, BW hier dan ook overgenomen.

Wat de opmerking van de Raad van State (p. 21) over de huisvesting (verblijfsrecht) betreft: het is niet de bedoeling dat de ouders de huisvesting behouden. Het recht om het kind bij

N° 38 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 8

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art.8. Dans le même chapitre II, il est inséré un article 387quinquies rédigé comme suit:

“Art. 387quinquies. Durant la période de placement, les accueillants familiaux exercent le droit de séjour et le droit de prendre toutes les décisions quotidiennes relatives à l'enfant.

Les parents gardent la compétence de prendre les décisions importantes relatives à la santé, à l'éducation, à la formation, aux loisirs et aux choix religieux ou philosophiques de l'enfant.

Cette dernière compétence revient toutefois aux accueillants familiaux en cas d'extrême urgence. Dans pareil cas, ceux-ci font immédiatement part de leur décision aux parents ou, si les parents ne peuvent être contactés, à l'organe compétent en matière de placement familial.”.

JUSTIFICATION

Compte tenu de la suppression des définitions du “droit de garde matérielle” et du “droit de garde juridique”, il est nécessaire de modifier cet article.

Les compétences tant des accueillants familiaux que des parents y sont décrites, de la même manière que sont décrites les compétences relatives à l'autorité parentale dans l'article 374, § 1er, alinéa 2, du Code civil. Le Conseil d'État a en effet souligné que dans la définition du droit de garde juridique, ce que recouvre précisément la notion d'“éducation” n'apparaissait pas clairement: s'agit-il de l'éducation au sens large ou au sens strict? Il s'agit évidemment de toutes les compétences décrites à l'article 374, § 1er, alinéa 2, du Code civil. C'est la raison pour laquelle, dans un souci de clarté, l'énumération contenue audit article a été reprise.

En ce qui concerne l'observation du Conseil d'État relative à l'hébergement (droit de séjour): le principe n'est pas que les parents continuent à assurer l'hébergement de leur

zich te hebben en te houden komt toe aan de pleegzorgers. Dit werd verduidelijkt in de tekst.

Dit artikel regelt de bevoegdheden die van rechtswege worden gedelegeerd aan de pleegzorgers, en dewelke de ouders behouden. De pleegzorgers hebben aldus het recht om het kind bij zich te hebben en te houden (verblijfsrecht over het kind), alsook het recht om de dagdagelijkse beslissingen over het kind te nemen. Het gaat bijvoorbeeld over het uur dat het kind moet gaan slapen, of het bij een vriendje mag gaan spelen, wat het zal eten, een standaard doktersbezoek, ...

Het beslissingsrecht van de ouders gaat over niet dagdagelijkse zaken, zoals bijvoorbeeld welke godsdienst of zedenleer het kind volgt op school, of het een gevaarlijke sport mag uitoefenen, een zware medische ingreep, ...

In spoedeisende gevallen kunnen de pleegzorgers deze belangrijke beslissingen zelf nemen, bijvoorbeeld als er een dringende medische operatie vereist is en de ouders niet onmiddellijk bereikbaar zijn.

De pleegzorgers dienen in het geval ze optreden bij dringende noodzakelijkheid de ouders hiervan wel onmiddellijk op de hoogte te brengen. Het kan niet de bedoeling zijn dat de pleegzorgers eerst de instemming van de ouders dienen te vragen, daar ze net snel moeten kunnen optreden gezien de spoedeisendheid, om de belangen van het kind te kunnen vrijwaren. De ouders moeten echter wel zo spoedig mogelijk worden ingelicht.

De pleegzorgers dienen uiteraard tijdig belangrijke zaken mee te delen en eventuele toekomstige beslissingen voor te leggen aan de ouders. Het is dus bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders niet op de hoogte worden gebracht van een ziekte van hun kind, waarbij maanden nadien een (op dat tijdstip dringende) operatie moet plaatsvinden.

Het advies van de Raad van State merkt in (punt 4., p. 21 onderaan) ook op dat de uitoefening door verschillende personen van juridische bevoegdheden over één en hetzelfde kind moeten worden geregeld. Het is onmogelijk om alle handelingen exact op te sommen en de bevoegdheden van elkeen als zodanig te omlijnen. Indien het onduidelijk is of iets valt onder een dagdagelijkse handeling of een fundamentele beslissing, en de ouders en pleegzorgers hierover niet overeenkomen, is het aan de rechter om uit te maken wie bevoegd is om

enfant. Le droit d'avoir et de garder l'enfant auprès de soi appartient aux accueillants familiaux. Cet élément se trouve précisé dans le texte.

Cet article règle les compétences qui sont déléguées de plein droit aux accueillants familiaux et celles que les parents conservent. Les accueillants familiaux ont donc le droit d'avoir et de garder l'enfant près d'eux (droit de séjour de l'enfant), de même que le droit de prendre les décisions quotidiennes qui le concernent. Il s'agit par exemple de l'heure à laquelle l'enfant doit aller se coucher, de l'autorisation d'aller jouer chez un ami, de ce qu'il mange, de ses visites de routine chez le médecin, etc.

Le droit de décision des parents porte sur des questions non quotidiennes, comme, par exemple, la question de savoir quel cours de religion ou de morale l'enfant suit à l'école, s'il peut pratiquer un sport dangereux, subir une intervention médicale grave, etc.

En cas d'extrême urgence, les accueillants familiaux peuvent prendre ces décisions importantes eux-mêmes, par exemple si une intervention médicale urgente est nécessaire et que les parents ne sont pas immédiatement joignables.

Si les accueillants familiaux interviennent dans un tel contexte, ils doivent en informer immédiatement les parents. Il serait insensé que les accueillants familiaux doivent d'abord demander l'accord des parents, étant donné que l'urgence de la situation exige une action rapide afin de sauvegarder les intérêts de l'enfant. Les parents doivent toutefois en être avisés le plus rapidement possible.

Les accueillants d'enfants sont évidemment tenus de communiquer à temps les informations importantes aux parents et de leur soumettre d'éventuelles décisions futures. Il ne serait par exemple pas normal que des parents ne soient pas informés d'une maladie de leur enfant et que, des mois plus tard, celui-ci doive subir une opération qui serait entre-temps devenue urgente.

Dans son avis, le Conseil d'État fait également remarquer (point 4, bas de la page 21) que l'exercice de prérogatives juridiques par une pluralité de personnes à l'égard d'un seul et même enfant doit être réglé explicitement. Il est impossible d'énumérer précisément tous les actes et de délimiter exactement les compétences de chacun. S'il n'apparaît pas clairement qu'un élément ressort d'une décision quotidienne ou d'une décision fondamentale et que les parents et les accueillants familiaux n'arrivent pas à se mettre d'accord,

deze beslissing te nemen. Artikel 387*decies* voorziet in de mogelijkheid om naar de rechtbank te gaan.

In het kader van een eventuele overeenkomst tot uitbreiding van de gedelegeerde bevoegdheden, dienen de nadere regels van uitvoering hieromtrent uitdrukkelijk te worden opgenomen.

Wat de uitoefening van de hun gedelegeerde bevoegdheden door de pleegzorgers betreft, wordt er verder een vermoeden van instemming tussen de pleegzorgers ingebouwd ten aanzien van derde te goeder trouw.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

il appartient au juge de décider qui est habilité à prendre cette décision. L'article 387*decies* prévoit la possibilité de s'adresser au tribunal.

Dans le cadre d'une éventuelle convention d'élargissement des compétences déléguées, les modalités d'exécution relatives à ces compétences doivent être explicitement reprises dans la convention.

Pour le reste, en ce qui concerne l'exercice, par les accueillants familiaux, des compétences qui leur sont déléguées, une présomption de consentement est postulée entre les accueillants à l'égard de tiers de bonne foi.

Nr. 39 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 9

In het voorgestelde artikel 387sexies, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ paragraaf 1, eerste lid, vervangen als volgt:

“§ 1. De ouders of de voogd en de pleegzorgers kunnen schriftelijk, met tussenkomst van het bevoegde orgaan voor pleegzorg, overeenkomen om ook de bevoegdheid om de belangrijke beslissingen te nemen omtrent de gezondheid, de opvoeding, de opleiding, de ontspanning en de godsdienstige of levensbeschouwelijke keuzes van het kind, ook buiten het geval van dringende noodzakelijkheid volledig of gedeeltelijk te delegeren aan de pleegzorgers, met uitzondering van de rechten en plichten omtrent de staat van de persoon van het kind. Ook de rechten en plichten omtrent het beheer van de goederen van het kind kunnen bij overeenkomst aan de pleegzorgers worden gedelegeerd.”

2/ in § 1, tweede lid, het woord “overgedragen” vervangen door het woord “gedelegeerd”;

3/ paragraaf 1, tweede lid, aanvullen als volgt:

“De overeenkomst bepaalt de modaliteiten van uitoefening tussen de ouders en de pleegzorgers van de gedelegeerde bevoegdheden.”;

4/ in § 2, eerste lid, de woorden “de artikelen 1253ter/4 tot 1253ter/6” vervangen door de woorden “de artikelen 1253ter/4 en 1253ter/6”;

5/ in § 2, het tweede lid vervangen, als volgt:

“De gehomologeerde overeenkomst kan geen afbreuk doen aan de door de bevoegde organen voor pleegzorg bepaalde duurtijd van de pleegzorg.”.

N° 39 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 9

Dans l'article 387sexies proposé, apporter les modifications suivantes:

1/ remplacer le § 1er, alinéa 1er, par ce qui suit:

“§ 1er. Les parents ou le tuteur et les accueillants familiaux peuvent convenir, par écrit, avec l'intervention de l'organe compétent en matière d'accueil familial, d'également déléguer aux accueillants familiaux, complètement ou partiellement, y compris en dehors des cas d'urgence, la compétence de prendre les décisions importantes concernant la santé, l'éducation, la formation, les loisirs et l'orientation religieuse ou philosophique de l'enfant, à l'exception des droits et des devoirs relatifs à l'état de la personne de l'enfant. Les droits et les devoirs concernant l'administration des biens de l'enfant peuvent également être délégués aux accueillants familiaux par voie de convention.”.

2/ dans le § 1er, alinéa 2, remplacer le mot “transférés” par le mot “délégués”;

3/ compléter le § 1er, alinéa 2, par la phrase suivante:

“La convention fixe les modalités de l'exercice des compétences déléguées entre les parents et les accueillants familiaux.”;

4/ dans le § 2, alinéa 1er, remplacer les mots “articles 1253ter/4 à 1253ter/6” par les mots “articles 1253ter/4 et 1253ter/6”;

5/ dans le § 2, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“La convention homologuée ne peut pas porter préjudice à la durée de l'accueil familial fixée par les organes compétents en matière d'accueil familial”.

VERANTWOORDING

In navolging van het advies van de Raad van State (p. 22 bovenaan), dient er te worden verduidelijkt om welke bevoegde organen het gaat. Zoals in het advies aangegeven gaat het om de bevoegde organen bepaald in de momenteel geldende gemeenschapsdecreten uitgevaardigd inzake jeugdzorg, namelijk het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 juli 2013 “betreffende de integrale jeugdhulp”, het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 “relatif à l’aide à la jeunesse”, het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 19 mei 2008 “über die Jugendhilfe und zur Umsetzung von Jugendschutzmassnahmen” en de ordonnantie van de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie van 29 april 2004 “inzake hulpverlening aan jongeren”.

Indien er verschillende organen bevoegd zijn om beslissingen omtrent plaatsingen te nemen, lijkt het logisch dat de gemeenschappen beslissen om welk orgaan het hier gaat. De federale wetgever moet dit niet uitmaken.

Het advies van het bevoegde orgaan voor pleegzorg aan de rechtbank op het ogenblik dat de overeenkomst ter homologatie aan de rechtbank wordt voorgelegd, omschreven in het globaal amendement bij dit wetsvoorstel (DOC 54-0697/002), wordt geschrapt. Na overleg met de gemeenschappen lijkt het meer aangewezen te voorzien in een voorafgaande tussenkomst door het bevoegde orgaan pleegzorg om de overeenkomst op te stellen (zoals dit op heden gebeurt), dan om te voorzien in een advies achteraf voor de rechtbank.

Indien gewenst kunnen de partijen naar de rechtbank gaan om deze overeenkomst te laten homologeren, zodat de overeenkomst meer rechtszekerheid heeft voor beide partijen (bijvoorbeeld voor de ouders: beginselen naleven bepaald in artikel 13). Dit is echter niet meer verplicht, wat eerst wel werd vooropgesteld. De ouders kunnen immers steeds (in geval van vrijwillige plaatsing) beslissen om de plaatsing stop te zetten, waardoor de gehomologeerde overeenkomst ook vanzelf tot een einde zou komen (zie artikel 387*duodecies* (voorheen 387*undecies*) B.W.). Voor de pleegzorgers geeft de homologatie op dat vlak dus geen extra zekerheid. De homologatie van een overeenkomst heeft wel tot gevolg dat deze gezag van gewijsde krijgt, alsook uitvoerbare kracht.

Gelet op de gevoeligheid van de term “overdracht” van rechten en plichten die ter uitoefening van het ouderlijk gezag, wordt ervoor geopteerd om dit woord in de gehele tekst te wijzigen door “delegatie”. Het gaat slechts om het delegeren

JUSTIFICATION

Suite à l’avis du Conseil d’État (page 12 en haut), il faut préciser de quels organes compétents il s’agit. Comme l’indique l’avis, il s’agit des organes compétents prévus par les décrets communautaires actuellement en vigueur qui ont été adoptés en matière d’aide à la jeunesse, à savoir le décret de la Communauté flamande du 12 juillet 2013 “betreffende de integrale jeugdhulp”, le décret de la Communauté française du 4 mars 1991 “relatif à l’aide à la jeunesse”, le décret de la Communauté germanophone du 19 mai 2008 “relatif à l’aide à la jeunesse et visant la mise en œuvre de mesures de protection de la jeunesse”, ainsi que l’ordonnance de la Commission communautaire commune du 29 avril 2004 “relative à l’aide à la jeunesse”.

Si différents organes sont compétents pour prendre des décisions concernant les placements, il semble logique que ce soient les Communautés qui décident de quel organe il s’agit en l’espèce. Il n’appartient pas au législateur fédéral d’en décider.

L’avis que l’organe compétent en matière d’accueil familial remet au tribunal au moment où la convention lui est soumise pour homologation et qui est défini dans l’amendement global à la proposition de loi à l’examen (DOC 54-0697/002) est supprimé. Après concertation avec les Communautés, il paraît plus indiqué de prévoir une intervention préalable de l’organe compétent en matière d’accueil familial afin de rédiger la convention (comme c’est le cas actuellement) que de prévoir un avis a posteriori adressé au tribunal.

Si elles le souhaitent, les deux parties peuvent saisir le tribunal pour faire homologuer cette convention de manière à ce que celle-ci leur offre une plus grande sécurité juridique (par exemple, pour les parents: respect des principes prévus à l’article 13). Cette homologation n’est toutefois plus obligatoire, contrairement à ce qui était prévu initialement. En effet, les parents peuvent toujours décider de mettre un terme au placement (en cas de placement volontaire), ce qui a pour effet que la convention homologuée prend également fin d’elle-même (voir l’article 387*duodecies* (ancien article 387*undecies*) du Code civil). L’homologation ne procure dès lors aucune sécurité supplémentaire aux accueillants familiaux dans ce domaine. En revanche, l’homologation d’une convention a pour conséquence de lui conférer autorité de chose jugée et force exécutoire.

Eu égard à la sensibilité du mot “transfert” de droits et devoirs en vue de l’exercice de l’autorité parentale, il est choisi de remplacer ce mot par le mot “délégation” dans l’ensemble du texte. Il ne s’agit que de la délégation de certaines

van bepaalde bevoegdheden ter uitoefening van gezag; de ouders blijven titularis van deze bevoegdheden van het ouderlijk gezag. De ouders kunnen deze enkel tijdelijk niet uitoefenen (schorsing van de uitoefening in hun hoofd), daar de uitoefening ervan wordt gedelegeerd aan de pleegzorgers.

Wat de delegatie van bevoegdheden betreft, gaat het enerzijds om de rechten en plichten die overeenkomstig artikel 387*quinquies* aan de ouders zijn toegewezen (buiten het geval van dringende noodzakelijkheid), met name omtrent het gezag over de persoon van het kind, anderzijds om bevoegdheden omtrent het beheer van de goederen van het kind. Gelet op de onduidelijkheid van de inhoud van het “ouderlijk gezag”, wordt hier uitdrukkelijk gespecificeerd dat ook de het beheer van de goederen kan worden gedelegeerd.

Enkel de rechten en plichten omtrent de staat van de persoon van het kind kunnen niet worden gedelegeerd. Onder de staat van de persoon van het kind wordt er verstaan: de ouderlijke bevoegdheden over de staat van de persoon van de minderjarige, met name een amalgaam van bevoegdheden tot het geven van instemming, het verlenen van bijstand en het nemen van initiatief over de staat van de minderjarige en verwante aangelegenheden. De belangrijkste bevoegdheden zijn: instemming tot het huwelijk (art. 148 BW), toestemming tot adoptie (art. 348-3 BW), instemming tot de pleegvoogdij (art. 475*bis*), verzoeken van de gerechtelijke ontvoogding (art. 477 BW), verzoeken van de verandering van de naam of voornaam (WNV art. 2,2e lid), keuze van de voornaam, aanwijzing van een testamentaire voogd voor het geval van overlijden van de langstlevende ouder (art. 392 BW) en de instemming door de moeder in de erkenning van haar buiten-huwelijks kind door een man, en in de erkenning van zijn kind, in hoofde van de vader, door een vrouw (art. 329*bis*, § 2 BW) (P. SENAËVE (Compendium 2015, p. 327)).

De Raad van State merkt in zijn advies (p. 21 onderaan, punt 4.) op dat de uitoefening door verschillende personen van juridische bevoegdheden over één en hetzelfde kind moeten worden geregeld. In dit artikel wordt bepaald dat de overeenkomst de nadere regels van uitvoering van de uitoefening tussen de ouders en de pleegzorgers dient te bevatten.

De Raad van State merkt in zijn advies ook op (p. 22) dat de verwijzing naar de artikelen 1253*ter*/4 en 1253*ter*/5 van het Gerechtelijk Wetboek moet worden herbekeken, zonder dit verder nader te bepalen.

De verwijzing naar de artikelen 1253*ter*/4 tot 1253*ter*/6 Ger. W. werd ingevoegd omdat een zelfde regeling om een zaak voor de familierechtbank te brengen als in artikel 387*bis* B.W.

compétences en vue de l'exercice de l'autorité parentale; les parents demeurent titulaires de ces compétences de l'autorité parentale. Ce n'est que temporairement que les parents ne sont pas en mesure de les exercer (suspension de l'exercice dans leur chef), dès lors que leur exercice est délégué aux accueillants familiaux.

En ce qui concerne la délégation de compétences, il s'agit, d'une part, des droits et devoirs qui sont attribués aux parents conformément à l'article 387*quinquies* (hors les cas d'urgence impérieuse), à savoir en ce qui concerne l'autorité sur la personne de l'enfant et, d'autre part, des compétences relatives à la gestion des biens de l'enfant. Compte tenu du manque de précision de la teneur de l'“autorité parentale”, il est expressément spécifié en l'occurrence que la gestion des biens peut, elle aussi, être déléguée.

Seuls les droits et devoirs relatifs à l'état de la personne de l'enfant ne peuvent être délégués. Par l'état de la personne de l'enfant, il y a lieu d'entendre: les compétences parentales relatives à l'état de la personne du mineur, à savoir un amalgame de compétences relatives au consentement, à l'assistance et à la prise d'initiatives relatives à l'état d'un mineur et aux questions apparentées. Les principales compétences sont: le consentement au mariage (art. 148 du Code civil), le consentement à l'adoption (art. 348-3 du Code civil), le consentement à la tutelle (article 475*bis*), les requêtes d'émancipation judiciaire (art. 477 du Code civil), les requêtes de changement de nom ou de prénom (loi relative aux noms et prénoms, article 2, alinéa 2), le choix du nom, la désignation d'un tuteur par testament au cas où le parent survivant décèderait (art. 392 du Code civil), le consentement de la mère à la reconnaissance de son enfant adultérin par un homme et à la reconnaissance de son enfant, dans le chef du père, par une femme (art. 329*bis*, § 2, du Code civil) (P. SENAËVE (Compendium 2015, p. 327)).

Le Conseil d'État fait observer dans son avis (au bas de la page 11, point 4) qu'il convient de régler la situation dans laquelle différentes personnes exercent des compétences juridiques à l'égard d'un même enfant. L'article proposé prévoit ainsi que la convention doit fixer les modalités d'exécution entre les parents et les accueillants familiaux.

Le Conseil d'État souligne également dans son avis (p. 13), sans plus de précisions, qu'il faut reconsidérer le renvoi aux articles 1253*ter*/4 et 1253*ter*/5 du Code judiciaire.

Le renvoi aux articles 1253*ter*/4 à 1253*ter*/6 du Code judiciaire a été inséré dans le souci d'appliquer en matière de saisine du tribunal de la famille une réglementation identique à

werd vooropgesteld, daar het hier in se ook gaat om een regeling omtrent het ouderlijk gezag, en om die reden alsook geacht wordt spoedeisend te zijn.

De verwijzing naar artikel 1253ter/4 Ger. W. blijft om die reden behouden. Artikel 1253ter/4 Ger. W. wordt ook via amendement gewijzigd, om het punt pleegzorg toe te voegen aan de lijst met zaken die geacht worden spoedeisend te zijn (naast het ouderlijk gezag).

De verwijzing naar artikel 1253ter/5 Ger. W. wordt geschrapt in dit artikel, daar het gaat om de homologatie van een overeenkomst. Voorlopige maatregelen lijken hier in principe niet te moeten worden toegepast. Hij maakt deze opmerking niet over 1253ter/6 van het Gerechtelijk Wetboek.

De vrijwillige plaatsingen zijn steeds gebonden aan een evaluatie na een bepaalde tijd. De gehomologeerde overeenkomst dient deze termijn, bepaald door het bevoegde orgaan van pleegzorg, te respecteren, zo niet kan de delegatie van bevoegdheden van ouderlijk gezag langer of korter zijn dan de plaatsing zelf. De termijn dient coherent te zijn. Overeenkomstig artikel 387undecies zou de delegatie van de ouderlijke bevoegdheden dan in ieder geval ten einde komen.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

celle contenue dans l'article 387bis du Code civil, étant donné qu'il s'agit en l'espèce également d'une réglementation relative à l'autorité parentale, qui est de ce fait réputée urgente.

C'est pour ce motif que le renvoi à l'article 1253ter/4 du Code judiciaire est maintenu. L'article 1253ter/4 du Code judiciaire est également modifié par voie d'amendement en vue de l'ajout de l'accueil familial à la liste des causes réputées urgentes (à côté de l'autorité parentale).

Le renvoi à l'article 1253ter/5 du Code judiciaire est supprimé dans cet article, car il s'agit de l'homologation d'une convention. Les mesures provisoires ne semblent pas devoir s'appliquer en l'espèce. Le Conseil d'État n'a pas formulé cette remarque en ce qui concerne l'article 1253ter/6 du Code judiciaire.

Le placement volontaire est toujours lié à une évaluation effectuée après un certain temps. La convention homologuée doit respecter ce délai fixé par l'organe de placement familial compétent, sans quoi la délégation de compétences de l'autorité parentale risque d'être plus longue ou plus courte que le placement lui-même. Le délai doit être cohérent. Si ce n'était pas le cas, la délégation des compétences parentales prendrait en tout état de cause fin, en vertu de l'article 387undecies.

Nr. 40 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 10

In het voorgestelde artikel 387septies, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ Paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Bij gebrek aan een overeenkomst zoals bedoeld in artikel 387sexies en op voorwaarde dat het kind gedurende ten minste één jaar voorafgaand aan het verzoek voortdurend was geplaatst in het gezin van de pleegzorgers, kunnen de pleegzorgers de familierechtbank verzoeken om ook buiten het geval van dringende noodzakelijkheid, de juridische bevoegdheid om de belangrijke beslissingen te nemen omtrent de gezondheid, de opvoeding, de opleiding, de ontspanning en de godsdienstige of levensbeschouwelijke keuzes van het kind, volledig of gedeeltelijk, aan hen te delegeren, met uitzondering van de rechten en plichten omtrent de staat van de persoon van het kind. Ook de rechten en plichten omtrent het beheer van de goederen van het kind kunnen aan de pleegzorgers worden gedelegeerd.

Het verzoek wordt ingesteld overeenkomstig de artikelen 1253ter/4 tot 1253ter/6 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het vonnis kan geen afbreuk doen aan de door de bevoegde organen voor pleegzorg bepaalde duurtijd van de pleegzorg.

Zij stellen hun vordering al naar gelang het geval in tegen beide ouders, de enige ouder of de voogd van het kind.”;

2/ paragraaf 2 doen vervallen;

3/ in § 3, die § 2 wordt, het woord “overgedragen” vervangen door het woord “gedelegeerd”.

VERANTWOORDING

De eerste paragraaf wordt gewijzigd, daar er steeds eerst een voorafgaande bemiddelingspoging door het bevoegde orgaan voor de pleegzorg dient te zijn tussen de ouders en de pleegzorgers (overeenkomstig artikel 387sexies).

N° 40 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 10

Dans l'article 387septies proposé, apporter les modifications suivantes:

1/ remplacer le paragraphe 1er par ce qui suit:

“§ 1er. En l'absence de convention telle que visée à l'article 387sexies et à condition que pendant au moins un an avant la demande, l'enfant ait été placé de manière permanente dans la famille des accueillants familiaux, les accueillants familiaux peuvent demander au tribunal de la famille de leur déléguer, également hors le cas d'urgence, en tout ou en partie, la compétence juridique de prendre des décisions importantes concernant la santé, l'éducation, la formation, les loisirs et l'orientation religieuse ou philosophique de l'enfant, à l'exception des droits et devoirs relatifs à l'état de la personne de l'enfant. Les droits et devoirs relatifs à la gestion des biens de l'enfant peuvent également être délégués aux accueillants familiaux.

La demande est introduite conformément aux articles 1253ter/4 à 1253ter/6 du Code judiciaire.

Le jugement ne peut pas porter atteinte à la durée de l'accueil familial fixée par les organes compétents pour l'accueil familial.

Ils intentent leur action contre, selon le cas, les deux parents, le parent unique ou le tuteur de l'enfant.”;

2/ supprimer le paragraphe 2;

3/ dans le § 3, qui devient le § 2, remplacer le mot “transférés” par le mot “délégués”.

JUSTIFICATION

Le premier paragraphe est modifié, car l'organe compétent pour le placement familial doit toujours procéder en premier lieu à une tentative de médiation préalable entre les parents et les accueillants familiaux (conformément à l'article 387sexies).

Verder wordt het artikel aangepast in navolging van de schrapping van de definities, zoals verantwoord in de vorige amendementen.

Wat de term “overdracht” betreft, zie verantwoording bij de vorige amendementen.

De vrijwillige plaatsingen zijn steeds gebonden aan een evaluatie na een bepaalde tijd. Het vonnis dient deze termijn, bepaald door het bevoegde orgaan van pleegzorg, te respecteren, zoniet kan de delegatie van bevoegdheden van ouderlijk gezag langer of korter zijn dan de plaatsing zelf. De termijn dient coherent te zijn. Om die reden wordt een tweede lid in de eerste paragraaf ingevoegd. Overeenkomstig artikel 387*duodecies* (voorheen artikel 387*undecies*) zou de delegatie van de ouderlijke bevoegdheden dan in ieder geval ten einde komen.

In de eerste paragraaf wordt ook verduidelijkt tegen wie de pleegzorgers de vordering dienen in te leiden, namelijk tegen beide ouders, de enige ouder of de voogd van het kind.

De tweede paragraaf wordt geschrapt, omdat er reeds een (voorafgaande) bemiddelingspoging is geweest door het bevoegde orgaan van pleegzorg. Zonder die tussenkomst kunnen de partijen niet overeenkomstig dit artikel de rechtbank vatten.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt evenwel in artikel 1253*ter*/6 ingevoegd dat de familierechtbank advies kan vragen aan het bevoegde orgaan voor de pleegzorg (zie amendement nr. ..).

De Raad van State merkt in zijn advies op (p. 22) dat de verwijzing naar de artikelen 1253*ter*/4 en 1253*ter*/5 van het Gerechtelijk Wetboek moet worden herbekeken, zonder dit verder te specificeren.

De verwijzing naar de artikelen 1253*ter*/4 tot 1253*ter*/6 Ger.W. werd zoals hoger vermeld ingevoegd omdat een zelfde regeling om een zaak voor de familierechtbank te brengen als voor artikel 387*bis* BW werd vooropgesteld.

Daar het hier in se ook gaat om een regeling omtrent het ouderlijk gezag, wordt ook de verwijzing naar 1253*ter*/4 Ger.W. behouden.

Daarnaast gaat het, in tegenstelling tot het vorige artikel, hier niet om de homologatie van een akkoord, maar wel om een gebrek aan overeenkomst. Het gaat dus om een onenigheid tussen de ouders en de pleegzorgers. Om die reden

Ensuite, l'article est modifié à la suite de la suppression des définitions, justifiée dans les amendements précédents.

S'agissant du terme “transfert”, il est renvoyé à la justification des amendements précédents.

Les placements volontaires sont toujours liés à une évaluation réalisée après un certain temps. Il faut que le jugement respecte ce délai, qui est fixé par l'organe compétent en matière de placement familial, faute de quoi le transfert des compétences parentales peut être plus long ou plus court que le placement en lui-même. Il faut que ce délai soit cohérent. C'est pourquoi un deuxième alinéa est ajouté au premier paragraphe. En effet, l'article 387*duodecies* (ancien article 387*undecies*) prévoit que dans ce cas, le transfert des compétences parentales prendrait fin en toute hypothèse.

Dans le premier paragraphe, il est également précisé à l'encontre de qui les accueillants familiaux doivent introduire l'action, à savoir les deux parents, le parent seul ou le tuteur de l'enfant.

Le deuxième paragraphe est supprimé, car l'organe compétent en matière de placement familial a déjà procédé à une tentative de médiation (préalable). Conformément à cet article, les parties ne peuvent pas saisir le tribunal sans cette médiation.

Dans l'article 1253*ter*/6 du Code judiciaire, il est toutefois inséré que le tribunal de la famille peut demander l'avis de l'organe compétent pour le placement familial (voir amendement n° ...).

Le Conseil d'État fait observer dans son avis (p. 22) que le renvoi aux articles 1253*ter*/4 et 1253*ter*/5 du Code judiciaire doit être reconsidéré, sans autre spécification.

Le renvoi aux articles 1253*ter*/4 à 1253*ter*/6 du Code judiciaire a, comme indiqué ci-dessus, été inséré parce que l'on a proposé une disposition pour saisir le tribunal de la famille identique à celle prévue à l'article 387*bis* du Code civil.

Dès lors qu'il s'agit ici aussi en soi d'une disposition relative à l'autorité parentale, le renvoi à l'article 1253*ter*/4 du Code judiciaire est maintenu.

Par ailleurs, contrairement à l'article précédent, il n'est pas question ici de l'homologation d'un accord, mais bien de l'absence d'accord. Il s'agit donc d'un désaccord entre les parents et les accueillants familiaux. C'est pour cette raison

lijken de voorlopige maatregelen (1253ter/5 Ger. W.) hier wel te moeten worden behouden.

Hij maakt deze opmerking niet over 1253ter/6 van het Gerechtelijk Wetboek.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

que les mesures provisoires (art. 1253ter/5 du Code judiciaire) semblent bien devoir être maintenues ici.

Il ne fait pas la même observation sur l'article 1253ter/6 du Code judiciaire.

Nr. 41 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 10/1 (nieuw)

Een artikel 10/1 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 10/1. In hetzelfde hoofdstuk II wordt een artikel 387octies ingevoegd, luidende:

“Art. 387octies. De pleegzorgers oefenen de overeenkomstig dit hoofdstuk aan hen gedelegeerde bevoegdheden over het kind gezamenlijk uit.

Ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn, wordt elke pleegzorger geacht te handelen met de andere pleegzorger wanneer hij, alleen, een handeling stelt die met de aan hen gedelegeerde bevoegdheden verband houdt, behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen.

Bij gebreke van instemming kan een van beide pleegzorgers de zaak bij de familierechtbank aanhangig maken overeenkomstig artikel 387undecies.”.”

VERANTWOORDING

Er wordt een nieuw artikel 387octies ingevoegd dat tegemoet komt aan de opmerking van de Raad van State (p. 21 punt 4). De Raad van State geeft aan dat niet is geregeld hoe de verschillende juridische prerogatieven die verscheidene personen over het kind krijgen moeten worden uitgeoefend. Dit artikel maakt duidelijk dat de pleegzorgers, die de exclusieve uitoefening van de aan hen gedelegeerde bevoegdheden van het ouderlijk gezag hebben, deze bevoegdheden gezamenlijk uitoefenen. Voor derden te goeder trouw wordt een vermoeden ingevoerd, zoals bij het ouderlijk gezag van de ouders, dat de pleegzorgers handelen met instemming van elkaar.

Indien er onenigheid ontstaat hieromtrent, kunnen de pleegzorgers de zaak voorleggen aan de familierechtbank, als bepaald in artikel 387undecies (voorheen artikel 387decies).

Wat de verscheidene juridische prerogatieven van ouders en pleegzorgers van het kind betreft, werd hoger gesteld dat het onmogelijk is alles precies af te lijnen, net zoals dit niet

N° 41 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 10/1 (nouveau)

Insérer un article 10/1 rédigé comme suit:

“Art. 10/1. Dans le même chapitre II, il est inséré un article 387octies rédigé comme suit:

“Art. 387octies. Les accueillants familiaux exercent conjointement les compétences qui, conformément au présent chapitre, leur ont été déléguées sur l’enfant.

À l’égard des tiers de bonne foi, chacun des accueillants familiaux est réputé agir avec l’accord de l’autre quand il accomplit seul un acte ayant trait aux compétences qui leur ont été déléguées, sous réserve des exceptions prévues par la loi.

À défaut d’accord, chacun des accueillants familiaux peut saisir le tribunal de la famille, conformément à l’article 387undecies.”.”

JUSTIFICATION

Il est inséré un nouvel article 387octies qui tient compte de l’observation du Conseil d’État (p. 11, point 4). Le Conseil d’État souligne que la proposition de loi à l’examen ne règle pas la façon dont doivent être exercées les différentes prérogatives juridiques confiées à différentes personnes à l’égard de l’enfant. Le nouvel article précise clairement que les accueillants familiaux, qui jouissent de l’exercice exclusif des compétences qui leur ont été déléguées en matière d’autorité parentale, exercent ces compétences conjointement. Tout comme pour l’autorité parentale exercée par les parents, chaque accueillant familial est présumé agir avec le consentement de l’autre à l’égard des tiers de bonne foi.

En cas de désaccord, les accueillants familiaux peuvent saisir le tribunal de la famille, ainsi que le prévoit l’article 387undecies (ancien article 387decies).

En ce qui concerne les différentes prérogatives juridiques des parents et des accueillants familiaux, il a été indiqué ci-dessus qu’il est impossible de les délimiter toutes de façon

wordt gedaan in het kader van het ouderlijk gezag. De nadere uitvoeringsregels dienen in het geval van een overeenkomst wel te worden vastgelegd.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

précise – ce qui n'est pas non plus le cas dans le cadre de l'autorité parentale. Les modalités d'exécution devront toutefois être fixées en cas de conclusion d'une convention.

Nr. 42 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 11

De volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ het voorgestelde artikel 387octies vernummen tot artikel 387novies;

2/ het woord “toegewezen” vervangen door het woord “gedelegeerde”.

VERANTWOORDING

Door de invoeging van een nieuw artikel 387octies (zie amendement nr. 41) wordt dit artikel vernummerd naar artikel 387novies.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 42 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 11

Apporter les modifications suivantes:

1/ renuméroter l'article 387octies proposé en article 387novies;

2/ remplacer le mot “attribués” par le mot “délégués”.

JUSTIFICATION

Cet article est renuméroté en article 387novies à la suite de l'insertion d'un nouvel article 387octies (voir l'amendement n° 41).

Nr. 43 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 12

De volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ het voorgestelde artikel 387novies vernummen tot artikel 387decies;

2/ de laatste zin van dit artikel vervangen als volgt:

“De ouders of de voogd behouden eveneens het recht op persoonlijk contact met het kind. Dit persoonlijk contact kan enkel om bijzonder ernstige redenen worden geweigerd.”

VERANTWOORDING

Het gaat om een technische wijziging overeenkomstig het advies van de Raad van State (p. 23). De verwijzing naar artikel 374, § 1, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek was onduidelijk. Het is de bedoeling dat de ouders het persoonlijk contact behouden, en dat dit, net zoals in artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek, kan worden geweigerd om bijzonder ernstige redenen.

Door de invoeging van een nieuw artikel 387octies (zie amendement nr. 41 wordt dit artikel vernummerd naar artikel 387decies.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 43 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 12

Apporter les modifications suivantes:

1/ renuméroter l'article 387novies proposé en article 387decies;

2/ remplacer la dernière phrase de cet article par ce qui suit:

“Les parents ou le tuteur conservent également le droit aux relations personnelles avec l'enfant. Ces relations personnelles ne peuvent être refusées que pour des motifs très graves.”

JUSTIFICATION

Il s'agit d'une modification technique tenant compte de l'avis du Conseil d'État (p. 13). Le renvoi à l'article 374, § 1er, alinéa 4, du Code civil prêtait à confusion. Le but est que les parents conservent des relations personnelles avec l'enfant et que, comme le prévoit l'article 374 du Code civil, celles-ci puissent être refusées pour des motifs très graves.

Par suite de l'insertion d'un nouvel article 387octies (voir l'amendement n° 41), cet article est renuméroté en article 387decies.

Nr. 44 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 13

De volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ het voorgestelde artikel 387decies vernummen tot artikel 387undecies;

2/ in het voorgestelde artikel, paragraaf § 2 doen vervallen.”.

VERANTWOORDING

De permanente saisine van 1253ter/7 van het Gerechtelijk Wetboek is van automatische toepassing op alle zaken die worden geacht spoedeisend te zijn als bepaald in artikel 1253ter/4 Ger. W. (Artikel 1253ter/7, § 1, bepaalt immers dat, in afwijking van de bepalingen van het derde deel, titel III, de zaken die worden geacht spoedeisend te zijn, blijven ingeschreven op de rol van de familierechtbank, ook in geval van een uitspraak in hoger beroep.) Daar er een punt 2/1° pleegzorg is ingevoegd in artikel 1253ter/4 Gerechtelijk Wetboek, is er automatisch een permanente saisine. Om die reden vervalt paragraaf 2.

Door de invoeging van een nieuw artikel 387octies (zie amendement nr. 41) wordt dit artikel vernummerd naar artikel 387undecies.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 44 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 13

Apporter les modifications suivantes:

1/ renuméroter l'article 387decies proposé en article 387undecies;

2/ dans l'article proposé, supprimer le paragraphe 2.

JUSTIFICATION

La saisine permanente prévue à l'article 1253ter/7 du Code judiciaire s'applique automatiquement à toutes les affaires réputées urgentes, tel que prévu dans l'article 1253ter/4 du Code judiciaire (l'article 1253ter/7, § 1er, prévoit en effet que par dérogation aux dispositions de la troisième partie, titre III, les causes réputées urgentes restent inscrites au rôle du tribunal de la famille, même en cas de décision en degré d'appel.) Un point 2/1° accueil familial étant inséré dans l'article 1253ter/4 du Code judiciaire, il y a automatiquement une saisine permanente. Le paragraphe 2 devient dès lors sans objet.

En raison de l'insertion d'un article 387octies (voir amendement n° 41), l'article est renuméroté en article 387undecies.

Nr. 45 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 14

De volgende wijzigingen aanbrengen:

**1/ het voorgestelde artikel 387undecies vernum-
meren tot artikel 387duodecies;**

**2/ in de inleidende zin, initio, het woord “over-
dracht” vervangen door het woord “delegatie”.**

VERANTWOORDING

Door de invoeging van een nieuw artikel 387octies (zie amendement nr. 41) wordt dit artikel vernummerd naar artikel 387duodecies.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

N° 45 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 14

Apporter les modifications suivantes:

**1/ renuméroter l'article 387undecies en article
387duodecies;**

**2/ dans la phrase introductive, remplacer le mot
“transférés” par le mot “délégués”.**

JUSTIFICATION

En raison de l'insertion d'un article 387octies (voir amende-
ment n° 41), l'article est renuméroté en article 387duodecies.

Nr. 46 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15

De volgende wijzigingen aanbrengen:**1/ dit artikel verplaatsen naar Hoofdstuk II – Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek;****2/ het voorgestelde artikel 387duodecies vernummeren tot artikel 387terdecies;****3/ de woorden “voor zover dit in overeenstemming is met het belang van het kind” doen vervallen.**

VERANTWOORDING

Het gaat enerzijds om een technische wijziging overeenkomstig het advies van de Raad van State (p. 24 bovenaan). Het artikel is ingeschreven in het verkeerde hoofdstuk (inwerkingtreding).

Verder is er een verduidelijking noodzakelijk. In dit artikel wordt er een recht op persoonlijk contact gecreëerd voor de pleegzorgers, waarbij een vermoeden van het hebben van een bijzonder affectieve band ten aanzien van het kind wordt ingesteld. Dit vermoeden zorgt ervoor dat de pleegzorgers de bijzonder affectieve band niet dienen aan te tonen, in tegenstelling tot andere personen (met uitzondering van de grootouders).

De uitoefening van dit recht is echter steeds onderworpen aan het belang van het kind, net zoals het recht op persoonlijk contact van de grootouders. De uitoefening van dit recht op persoonlijk contact kan dus steeds worden ontzegd door de familierechtbank indien dit contact strijdig zou zijn met het belang van het kind. De concrete organisatie van het recht op persoonlijk contact dient dan ook te worden overgelaten aan de beoordeling van de hoven en rechtbanken. Er dient ook te worden benadrukt dat dit recht op persoonlijk contact, net als dat van de grootouders, steeds ondergeschikt is aan dat van de ouder(s).

Er moet eveneens op worden gewezen dat enkel indien er tussen de partijen geen overeenkomst bestaat over de uitoefening van het recht op persoonlijk contact, de rechter hier bij rechterlijke beslissing uitspraak over zal doen. In principe

N° 46 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15

Apporter les modifications suivantes:**1/ Déplacer cet article dans le Chapitre II – Modifications du Code civil;****2/ Renommer l'article 387duodecies proposé en article 387terdecies;****3/ supprimer les “pour autant qu'il soit compatible avec l'intérêt de l'enfant”.**

JUSTIFICATION

Il s'agit, d'une part, d'une modification technique tenant compte de l'avis du Conseil d'État (haut de la page 14). L'article figure dans le mauvais chapitre (entrée en vigueur).

Par ailleurs, des éclaircissements s'imposent. Cet article crée un droit aux relations personnelles pour les accueillants familiaux, et ce, sur la base de la présomption d'un lien d'affection particulier avec l'enfant. Par suite de cette présomption, les accueillants familiaux ne sont pas tenus de prouver ce lien d'affection particulier, à l'inverse d'autres personnes (exception faite des grands-parents).

L'exercice de ce droit est cependant toujours subordonné à l'intérêt de l'enfant, à l'instar du droit aux relations personnelles des grands-parents. L'exercice de ce droit aux relations personnelles peut dès lors toujours être refusé par le tribunal de la famille, si ce contact est incompatible avec l'intérêt de l'enfant. Aussi l'organisation concrète du droit aux relations personnelles doit-elle être laissée à l'appréciation des cours et tribunaux. Il convient également de souligner que ce droit aux relations personnelles est, tout comme celui des grands-parents, toujours subordonné au droit du(des) parent(s).

Il convient également de souligner que le juge ne rendra une décision judiciaire que si les parties ne s'accordent pas sur l'exercice du droit aux relations personnelles. En principe, les parties conviennent ensemble du régime du droit de visite.

komen de partijen de omgangsregeling onderling overeen. (A. DE WOLF, "Art. 375bis" in X., Personen- en familierecht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, 1997, 147).

De woorden "voor zover dit in overeenstemming is met het belang van het kind" zijn dus overbodig en dienen te worden geschrapt, om geen onduidelijkheid te scheppen.

Door de invoeging van een nieuw artikel 387*octies* (zie amendement nr. ...) wordt dit artikel vernummerd naar artikel 387*terdecies*.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

(A. DE WOLF, "Art. 375bis" in X., *Personen- en familierecht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, 1997, 147).

Les mots "pour autant qu'il soit compatible avec l'intérêt de l'enfant" sont donc superflus et doivent être supprimés pour éviter toute imprécision.

Cet article est renuméroté et devient l'article 387*terdecies* en raison de l'insertion d'un nouvel article 387*octies* (cf. amendement n°...).

Nr. 47 VAN MEVROUW **VAN VAERENBERGH c.s.**

HOOFDSTUK 2/1 (*NIEUW*)

Een hoofdstuk 2/1 “Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek” invoegen, na artikel 15

VERANTWOORDING

Het gaat om een technische wijziging overeenkomstig het advies van de Raad van State (p. 22 onderaan, met name een aanpassing van artikel 1253*ter*/4 Ger. W.)

Om de jeugdrechtbank de mogelijkheid te geven om zich uit te spreken over het ouderlijk gezag in het kader van een jeugdbeschermingsmaatregel, worden er ook andere artikelen van het Gerechtelijk Wetboek aangepast.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 47 DE MME **VAN VAERENBERGH ET CONSORTS**

CHAPITRE 2/1 (*NOUVEAU*)

Après l’article 15, insérer un chapitre 2/1 intitulé “Modifications apportées au Code judiciaire”

JUSTIFICATION

Il s’agit de modifications techniques apportées conformément à l’avis du Conseil d’État (p. 22, bas, modification de l’article 1253*ter*/4 du Code judiciaire).

D’autres articles du Code judiciaire sont également modifiés pour permettre au tribunal de la jeunesse de se prononcer sur l’autorité parentale dans le cadre d’une mesure de protection de la jeunesse.

Nr. 48 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15/1 (*nieuw*)**Een artikel 15/1 invoegen, luidend als volgt:**

“Art. 15/1. In het eerste lid van artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij wet van 30 juli 2013 en gewijzigd bij wet van 8 mei 2014, worden de woorden “de jeugdrechtbank, in het kader van de jeugdbeschermingsmaatregelen” toegevoegd na de woorden “de vrederechter”.”.

VERANTWOORDING

Artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek regelt de algemene bevoegdheid van de familierechtbank, met onder andere de bevoegdheid om zich uit te spreken over het ouderlijk gezag (4°)

In het eerste lid worden uitzonderingen gemaakt (‘onverminderd’) op deze aan de familierechtbank toegewezen bevoegdheden voor de vrederechter en de bijzondere wetgevingen. Door de mogelijkheid die wordt ingevoegd in artikel 7 van de jeugdbeschermingswet (zie amendement nr. 52) moet er bijgevolg ook een afwijking komen voor de jeugdrechtbank.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 48 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15/1 (*nouveau*)**Insérer un article 15/1 rédigé comme suit:**

“Art. 15/1. Dans l’alinéa 1er de l’article 572bis du Code judiciaire, inséré par la loi du 30 juillet 2013 et modifié par la loi du 8 mai 2014, les mots “et au tribunal de la jeunesse, dans le cadre des mesures de protection de la jeunesse,” sont insérés entre les mots “reconnues au juge de paix” et les mots “et des législations particulières”.”.

JUSTIFICATION

L’article 572bis du Code judiciaire règle la compétence générale du tribunal de la famille, qui connaît notamment de l’autorité parentale (4°).

L’alinéa 1er de cet article prévoit des exceptions à ces compétences attribuées au tribunal de la famille (‘sans préjudice des compétences spéciales reconnues au juge de paix et des législations particulières’). Eu égard à la possibilité insérée dans l’article 7 de la loi relative à la protection de la jeunesse (voir l’amendement n° 52), il convient également de prévoir une exception pour le tribunal de la jeunesse.

Nr. 49 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15/2 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 2/1, een artikel 15/2 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 15/2. In artikel 1253ter/4, § 2, eerste lid van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij wet van 30 juli 2013 en gewijzigd bij wet van 8 mei 2014, wordt de bepaling 2/1° ingevoegd, luidende:

“2/1° de pleegzorg;”.”.

VERANTWOORDING

In de voorgestelde artikelen 387sexies, § 2 en 387septies, § 2, BW wordt er verwezen naar de artikels 1253ter/4 tot 1253ter/6.

Het gaat om een regeling omtrent het ouderlijk gezag, en om die reden wordt ze ook geacht spoedeisend te zijn (zoals hoger vermeld). Ter verduidelijking wordt er in artikel 1253ter/4, § 2, eerste lid Ger.W. een 2/1° de pleegzorg ingevoegd (na 2° het ouderlijk gezag).

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 49 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15/2 (*nouveau*)

Dans le chapitre 2/1 précité, insérer un article 15/2 rédigé comme suit:

“Art. 15/2. Dans l’article 1253ter/4, § 2, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013 et modifié par la loi du 8 mai 2014, il est inséré un 2/1° rédigé comme suit:

“2/1° à l’accueil familial;”.”.

JUSTIFICATION

Les articles 387sexies, § 2, et 387septies, § 2, du Code civil renvoient aux articles 1253ter/4 à 1253ter/6.

Étant donné qu’elle porte sur l’autorité parentale, cette réglementation est également réputée urgente (ainsi qu’il a été précisé ci-dessus). Par souci de clarté, il est inséré un 2/1° “à l’accueil familial” dans l’article 1253ter/4, § 2, alinéa 1er, du Code judiciaire (après 2° “à l’autorité parentale”).

Nr. 50 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15/3 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 2/1, een artikel 15/3 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 15/3. Artikel 1253ter/8 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij wet van 30 juli 2013, wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“De familierechtbank kan, op verzoek van de meest gereede partij of het openbaar ministerie, uitspraak doen over de maatregelen betreffende het ouderlijk gezag bedoeld in artikel 7 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.”.”.

VERANTWOORDING

In afwijking van artikel 7 jeugdbeschermingswet kan de familierechtbank toch uitspraak doen over de maatregelen betreffende het ouderlijk gezag, en dit op verzoek van de meest gereede partij of op vraag van het openbaar ministerie.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 50 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15/3 (*nouveau*)

Dans le chapitre 2/1 précité, insérer un article 15/3 rédigé comme suit:

“Art. 15/3. L'article 1253ter/8 du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013, est complété par un alinéa 2 rédigé comme suit:

“Le tribunal de la famille peut, à la demande de la partie la plus diligente ou du ministère public, se prononcer sur les mesures relatives à l'autorité parentale visées à l'article 7 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.”.”.

JUSTIFICATION

Par dérogation à l'article 7 de la loi relative à la protection de la jeunesse, le tribunal de la famille peut tout de même se prononcer sur les mesures relatives à l'autorité parentale, et ce, à la demande de la partie la plus diligente ou à la demande du ministère public.

Nr. 51 VAN MEVROUW **VAN VAERENBERGH c.s.**

HOOFDSTUK 2/2 (NIEUW)

Na artikel 15/3 een hoofdstuk 2/2 invoegen, met als opschrift:

“Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade”.

VERANTWOORDING

Er wordt voor geopteerd om de jeugdrechtbank de bevoegdheid te geven om zich uit te spreken over het ouderlijk gezag voor zover deze verbonden is met de jeugdbeschermingsmaatregel (zie amendement nr. ...). Om die reden wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd in het wetsvoorstel.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 51 DE MME **VAN VAERENBERGH ET CONSORTS**

CHAPITRE 2/2 (NOUVEAU)

Après l’article 15/3, insérer un chapitre 2/2 intitulé:

“Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait”.

JUSTIFICATION

Le choix a été fait d’habiliter le tribunal de la jeunesse à se prononcer sur l’autorité parentale pour autant que celle-ci soit liée à la mesure de protection de la jeunesse (voir amendement n° ...). Pour cette raison, un nouveau chapitre est inséré dans la proposition de loi.

Nr. 52 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15/4 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 2/2, een artikel 15/4 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 15/4. Artikel 7 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade wordt hersteld als volgt:

‘Art. 7. De jeugdrechtbank kan uitspraak doen over alle maatregelen inzake het ouderlijk gezag bedoeld in Boek I, Titel IX van het Burgerlijk Wetboek, voor zover deze samenhangen met de bevolen jeugdbeschermingsmaatregelen.’.”

VERANTWOORDING

Dit artikel geeft de jeugdrechtbank de bevoegdheid om zich, in het kader van de jeugdbescherming, eveneens uit te spreken over maatregelen inzake het ouderlijk gezag, bepaald in Boek I, Titel IX van het Burgerlijk Wetboek, voor zover ze hiermee samenhangen. Het gaat om samenhang in de zin van artikel 30 Gerechtelijk Wetboek, met name indien ze onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, ten einde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht. Zo zou de jeugdrechter zich bijvoorbeeld kunnen uitspreken over een verblijfsregeling wanneer er een plaatsingsmaatregel voor het kind werd bevolen, ...

Sinds de inwerkingtreding van de wet op de familie- en jeugdrechtbank is er geen wettelijke grond (meer) voor de jeugdrechtbank om zich uit te spreken over het ouderlijk gezag, hoewel jeugdrechters zich hier in de praktijk soms wel over uitspreken, omdat dit soms zodanig is verweven met de jeugdbeschermingsmaatregel. Dit artikel heeft dus tot doel deze bevoegdheid opnieuw in te schrijven in de wet.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)
Gautier CALOMNE (MR)

N° 52 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15/4 (*nouveau*)

Dans le chapitre 2/2 précité, insérer un article 15/4 rédigé comme suit:

“Art. 15/4. L'article 7 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 7. Le tribunal de la jeunesse peut statuer sur toutes les mesures en matière d'autorité parentale visées au Livre Ier, Titre IX, du Code civil, pourvu qu'il y ait une connexité entre celles-ci et les mesures de protection de la jeunesse qui ont été ordonnées.’.”

JUSTIFICATION

Cet article habilite le tribunal de la jeunesse à statuer également, dans le cadre de la protection de la jeunesse, sur les mesures relatives à l'autorité parentale, visées au Livre Ier, Titre IX, du Code civil, pour autant elles soient connexes. Il s'agit de la connexité au sens de l'article 30 du Code judiciaire, c'est-à-dire lorsqu'elles sont liées entre elles par un rapport si étroit qu'il y a intérêt à les instruire et juger en même temps afin d'éviter des solutions qui seraient susceptibles d'être inconciliables si les causes étaient jugées séparément. C'est ainsi que le juge de la jeunesse pourrait se prononcer sur des modalités d'hébergement, alors qu'une mesure de placement de l'enfant a été ordonnée, ...

Depuis l'entrée en vigueur de la loi relative au tribunal de la famille et de la jeunesse, il n'existe pas (plus) de base légale permettant au tribunal de la jeunesse de statuer en matière d'autorité parentale, même si dans la pratique, les juges de la jeunesse se prononcent quelquefois sur la question, dès lors que la matière est à ce point liée avec la mesure de protection de la jeunesse. L'article proposé vise dès lors à réinscrire cette compétence dans la loi.

Nr. 53 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15/5 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 2/2, een artikel 15/5 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 15/5. Een artikel 7/1 wordt ingevoegd in dezelfde wet, luidend als volgt:

“Art. 7/1. De door de familierechtbank uitgesproken maatregelen inzake ouderlijk gezag worden geschorst voor zover deze onverenigbaar zijn met de bevolen jeugdbeschermingsmaatregelen, tot de beëindiging van de jeugdbeschermingsmaatregel of tot de jeugdrechtbank hier anders over beslist.

Na de beëindiging van de jeugdbeschermingsmaatregel blijven de overeenkomstig artikel 7 bevolen maatregelen van toepassing, of treden, in voorkomend geval, de geschorste maatregelen opnieuw in werking, tot op het ogenblik dat de partijen hieromtrent anders overeenkomen, of de familierechtbank hierover beslist.”.

VERANTWOORDING

Dit artikel regelt in het algemeen (dus ook buiten het kader van de pleegzorg) de verhouding tussen een jeugdbeschermingsmaatregel en een civielrechtelijke maatregel. Het geeft het beginsel “le protectionnel tient le civil en état” een wettelijke grond. Hoewel dit adagium op heden als vanzelfsprekend wordt beschouwd, bestaat hiervoor geen concrete wettelijke grond. Dit nieuwe artikel vangt bijgevolg de momenteel bestaande lacune in de wetgeving op.

Er wordt gesteld dat de door de familierechtbank bevolen maatregelen betreffende het ouderlijk gezag van toepassing blijven indien er een protectionele maatregel wordt bevolen, voor zover deze niet onverenigbaar zijn met de bevolen jeugdbeschermingsmaatregel. Indien de maatregelen van de familierechtbank hiermee wel strijdig zijn, wordt de maatregel van de familierechtbank geschorst tot de beëindiging van de jeugdbeschermingsmaatregel of tot de jeugdrechtbank hier anders over beslist.

Er wordt opgemerkt dat de schorsing van de burgerrechtelijke maatregelen van de familierechtbank omtrent het

N° 53 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15/5 (*nouveau*)

Dans le chapitre 2/2 précité, insérer un article 15/5 rédigé comme suit:

“Art. 15/5. Dans la même loi, il est inséré un article 7/1 rédigé comme suit:

“Art. 7/1. Les mesures prononcées par le tribunal de la famille en matière d'autorité parentale sont suspendues si elles sont incompatibles avec les mesures de protection de la jeunesse ordonnées, et ce, jusqu'à ce que la mesure de protection de la jeunesse prenne fin ou jusqu'à ce que le tribunal de la jeunesse en décide autrement.

Après la fin de la mesure de protection de la jeunesse, les mesures ordonnées conformément à l'article 7 restent d'application, ou, le cas échéant, les mesures suspendues entrent de nouveau en vigueur, jusqu'à ce que les parties en conviennent autrement ou jusqu'à ce que le tribunal de la famille en décide autrement.”.

JUSTIFICATION

Cet article règle de manière générale (c'est-à-dire également en dehors du cadre de l'accueil familial) le rapport entre une mesure de protection de la jeunesse et une mesure civile. Il confère une base légale au principe selon lequel “le protectionnel tient le civil en état”. Bien que cet adage soit actuellement considéré comme évident, il est dénué de base légale concrète. Ce nouvel article remédie par conséquent à la lacune que présente actuellement la législation.

Il est stipulé que les mesures ordonnées par le tribunal de la famille concernant l'autorité parentale restent d'application si une mesure de protection est ordonnée, pour autant que celles-ci ne soient pas incompatibles avec la mesure de protection de la jeunesse ordonnée. Si, par contre, les mesures du tribunal de la famille y sont contraires, elles sont suspendues jusqu'à ce que la mesure de protection de la jeunesse prenne fin ou jusqu'à ce que le tribunal de la jeunesse en décide autrement.

Il est observé que la suspension des mesures civiles du tribunal de la famille relatives à l'autorité parentale est

ouderlijk gezag eveneens geldt indien de invulling van de jeugdbeschermingsmaatregelen onverenigbaar is. Hiermee wordt bedoeld dat indien een jeugdbeschermingsmaatregel wordt bevolen door de jeugdrechtbank die verder wordt ingevuld door het bevoegde orgaan voor de pleegzorg, en deze invulling niet verenigbaar is met de civielrechtelijke maatregel, deze laatste eveneens wordt geschorst.

Dit artikel bepaalt eveneens wat er dient te gebeuren met een beslissing van de jeugdrechtbank omtrent het ouderlijk gezag op basis van artikel 7 van de wet (ingevoerd bij amendement nr. ...) nadat de jeugdbeschermingsmaatregel werd beëindigd. Er wordt bepaald dat deze maatregelen blijven doorlopen na het einde van de jeugdbeschermingsmaatregel, tenzij er reeds eerder maatregelen werden uitgesproken door de familierechtbank, dewelke dan opnieuw in werking treden. De maatregelen van de jeugdrechtbank (of de eerder uitgesproken maatregelen van de familierechtbank) blijven doorlopen totdat de partijen hierover anders overeenkomen of totdat de familierechtbank hierover beslist.

Daarnaast bestaat er uiteraard ook de hypothese waarin de jeugdrechtbank de maatregel omtrent het ouderlijk gezag slechts voor een bepaalde termijn beveelt of dat de maatregel inzake ouderlijk gezag eindigt bij de beëindiging van de jeugdbeschermingsmaatregel. Dan blijft de maatregel van de jeugdrechtbank uiteraard niet doorlopen na de beëindiging van de jeugdbeschermingsmaatregel of het einde van de door de jeugdrechter bepaalde termijn.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

également d'application si la concrétisation des mesures de protection de la jeunesse est incompatible avec celles-ci. On entend par là que, si une mesure de protection de la jeunesse est ordonnée par le tribunal de la jeunesse et est ensuite concrétisée par l'organe compétent en matière d'accueil familial et que cette concrétisation n'est pas compatible avec la mesure civile, cette dernière est également suspendue.

Cet article prévoit aussi ce qu'il doit advenir d'une décision du tribunal de la jeunesse en matière d'autorité parentale prise sur la base de l'article 7 de la loi (inséré par l'amendement n° ...) après la fin de la mesure de protection de la jeunesse. Il est prévu que ces mesures continuent à s'appliquer après la fin de la mesure de protection de la jeunesse, à moins que des mesures aient déjà été prononcées précédemment par le tribunal de la famille, auquel cas ces dernières entrent à nouveau en vigueur. Les mesures du tribunal de la jeunesse (ou celles prononcées précédemment par le tribunal de la famille) restent d'application jusqu'à ce que les parties en conviennent autrement ou que le tribunal de la famille statue à ce sujet.

Par ailleurs, il est bien sûr possible que le tribunal de la jeunesse n'ordonne la mesure relative à l'autorité parentale que pour une durée limitée ou que la mesure relative à l'autorité parentale expire à la fin de la mesure de protection de la jeunesse. Dans ces cas, la mesure du tribunal de la jeunesse ne continue bien sûr pas à s'appliquer après la fin de la mesure de protection de la jeunesse ou la fin du délai fixé par le juge de la jeunesse.

Nr. 54 VAN MEVROUW VAN VAERENBERGH c.s.

Art. 15/6 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 2/2, een artikel 15/6 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 15/6. In artikel 45 van dezelfde wet, punt 1 herstellen als volgt:”

1° ambtshalve, op vraag van het openbaar ministerie, de ouders of, in voorkomend geval, de pleegzorgers, in geval van een aangelegenheid overeenkomstig artikel 7.”.

VERANTWOORDING

Dit artikel bepaalt wie de maatregelen inzake het ouderlijk gezag (voor zover ze samenhangen met de jeugdbeschermingsmaatregel) aanhangig kan maken bij de jeugdrechtbank. Het gaat om de jeugdrechtbank zelf (ambtshalve), het openbaar ministerie, de ouders of, in voorkomend geval, de pleegzorgers,

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)
 Gautier CALOMNE (MR)

N° 54 DE MME VAN VAERENBERGH ET CONSORTS

Art. 15/6 (*nouveau*)

Dans le chapitre 2/2 précité, insérer un article 15/6 rédigé comme suit:

“Art. 15/6. L'article 45, 1°, de la même loi est rétabli dans la rédaction suivante:

“1° d'office, à la demande du ministère public, des parents ou, le cas échéant, des accueillants familiaux s'il s'agit d'une matière visée à l'article 7.”.

JUSTIFICATION

Cet article indique par qui le tribunal de la jeunesse peut être saisi à propos des mesures concernant l'autorité parentale (pour autant qu'elles soient liées à la mesure de protection de la jeunesse). Il s'agit du tribunal de la jeunesse (d'office), du ministère public, des parents ou, le cas échéant, des accueillants familiaux.

Nr. 55 VAN MEVROUW **BECQ** EN DE HEER **TERWINGEN c.s.**

Art. 8/1 (*nieuw*)

Een artikel 8/1 invoegen, luidende:

“Art. 8/1. In hetzelfde hoofdstuk wordt een artikel 387quinquies/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 387quinquies/1. De ouders of de voogd en de pleegzorgers komen, met tussenkomst van het bevoegde orgaan voor pleegzorg, schriftelijk overeen op welke wijze de ouders of de voogd, hun recht op persoonlijk contact, bepaald in artikel 387decies, kunnen uitoefenen, rekening houdend met de mogelijkheden en leefomstandigheden van de ouders.

De overeenkomst kan ter homologatie worden voorgelegd aan de familierechtbank, overeenkomstig de artikelen 1253ter/4 en 1253ter/6 van het Gerechtelijk Wetboek. De homologatie kan slechts worden geweigerd indien ze in strijd is met het belang van het kind.

Indien de ouders of de voogd en de pleegzorgers geen akkoord kunnen bereiken, doet de rechter uitspraak op verzoek van de meest gereede partij.”.”

VERANTWOORDING

Ter verduidelijking en met het oog op het benadrukken van het recht op persoonlijk contact van de ouders, bepaald in artikel 12 (nieuw artikel 387decies BW), wordt een nieuw artikel ingevoegd om uitdrukkelijk te bepalen dat de ouders of de voogd ook schriftelijk met de pleegzorgers de nadere regels van dit persoonlijk contact kunnen overeenkomen. In beginsel is de pleegzorg immers een tijdelijke situatie. Het wetsvoorstel heeft als doel om een duidelijk statuut te verlenen aan de pleegzorgers die gedurende de pleegzorg verantwoordelijkheid dragen over het kind en het een warme thuis bieden. De pleegzorgers komen echter niet in de plaats van de ouders. De ouders blijven betrokken bij de opvoeding van hun kind en behouden het ouderlijk gezag. Vanaf de aanvang van de pleegzorg moet ook alles in het werk worden gesteld om het pleegkind zo snel als mogelijk terug naar de ouders te laten gaan en deze terugkeer goed voor te bereiden.

N° 55 DE MME **BECQ** ET M. **TERWINGEN ET CONSORTS**

Art. 8/1 (*nouveau*)

Insérer un article 8/1 rédigé comme suit:

“Art. 8/1. Dans le même chapitre, il est inséré un article 387quinquies/1 rédigé comme suit:

“Art. 387quinquies/1. Les parents ou le tuteur et les accueillants familiaux conviennent par écrit, à l'intervention de l'organe compétent en matière d'accueil familial, de la manière dont les parents ou le tuteur peuvent exercer leur droit aux relations personnelles prévu par l'article 387decies, compte tenu des possibilités et des conditions de vie des parents.

Conformément aux articles 1253ter/4 et 1253ter/6 du Code judiciaire, l'accord peut être soumis à l'homologation du tribunal de la famille. L'homologation peut uniquement être refusée si elle est contraire à l'intérêt de l'enfant.

Si les parents ou le tuteur et les accueillants familiaux ne peuvent parvenir à un accord, le juge statue sur requête de la partie la plus diligente.”.”

JUSTIFICATION

En guise de précision et afin de mettre l'accent sur le droit aux relations personnelles des parents prévu à l'article 12 (nouvel article 387decies du Code civil), un nouvel article est inséré en vue de prévoir expressément que les parents ou le tuteur peuvent également convenir par écrit avec les accueillants familiaux des modalités de ces relations personnelles. En principe, l'accueil familial est en effet une situation temporaire. La proposition de loi vise à octroyer un statut clair aux accueillants familiaux qui sont responsables de l'enfant et lui offrent un foyer pendant la durée de l'accueil. Cependant, les accueillants familiaux ne remplacent pas les parents. Ces derniers restent associés à l'éducation de leur enfant et conservent l'autorité parentale. Dès le début de l'accueil familial, il convient de tout mettre en œuvre pour que l'enfant puisse retourner vivre auprès de ses parents le plus rapidement possible et de bien préparer son retour.

Daarom is het ook belangrijk dat het kind voldoende contact kan houden met zijn ouders en vice versa om de band te behouden. Er wordt dan ook benadrukt dat de ouders samen met de pleegzorgers afspraken dienen te maken met betrekking tot de uitoefening van het recht op persoonlijk contact, in samenspraak met de bevoegde organen voor pleegzorg. Hierbij is het van essentieel belang dat voldoende aandacht wordt geschonken aan de mogelijkheden van de ouders om dit recht op persoonlijk contact uit te oefenen en dat zoveel mogelijk praktische belemmeringen worden weggewerkt. Zo zijn sommige ouders bijvoorbeeld voor hun verplaatsing afhankelijk van het openbaar vervoer, hebben onregelmatige werkuren, ... Ouders willen met hun kind een uitstap maken of een sportwedstrijd van hun kind bijwonen. Hierover kunnen best afspraken op maat worden gemaakt, zodat het recht op persoonlijk contact door de ouders effectief kan worden uitgeoefend.

Deze overeenkomst kan ter homologatie worden voorgelegd aan de rechtbank, om hem uitvoerbare kracht te geven. Indien er geen akkoord kan worden bereikt, hebben de betrokken partijen de mogelijkheid om de familierechtbank te vatten en de concrete regels van het recht op persoonlijk contact vast te leggen.

Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Gautier CALOMNE (MR)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

C'est pourquoi il est important également que l'enfant puisse conserver un contact suffisant avec ses parents, et vice versa, afin de maintenir le lien. Il est dès lors souligné que les parents et les accueillants familiaux doivent conclure des accords en ce qui concerne l'exercice du droit aux relations personnelles, et ce, en concertation avec les organes compétents en matière de placement familial. Il est essentiel à cet égard que l'on prête suffisamment attention aux possibilités des parents d'exercer ce droit aux relations personnelles et que l'on lève autant que possible les obstacles pratiques à l'exercice de ce droit. C'est ainsi notamment que certains parents dépendent des transports publics pour leurs déplacements ou ont des horaires de travail irréguliers, etc. Il arrive aussi que des parents souhaitent faire une excursion avec leur enfant ou assister à une compétition sportive à laquelle il participe. Dans ce genre de cas, le mieux est de conclure des accords sur mesure, de sorte que le droit aux relations personnelles puisse être effectivement exercé par les parents.

Ces accords peuvent être soumis au tribunal à des fins d'homologation, de manière à leur donner force exécutoire. Si aucun accord ne peut être trouvé, les parties concernées ont la possibilité de saisir le tribunal de la famille et de fixer ainsi les règles concrètes du droit aux relations personnelles.